

221. CHUDOBNÁ DĚVA

457.

Erb. III. 32

Bo - ho - ti - cí mlá - den - ci ta - ko - vi só, chu - do - bný - ho dě - vče - te si ne - vší - mnó,
po bo - ha - téch vo - čma to - čí: Chu - do - bná dě - včí - co, jdi mně z vo - čí.

Bohoticí mládenci takovi só,
chudobného děvčete si nevšímno.
Po bohatých vočma točí:
Chudobná děvčico, jdi mně z vočí.

Už sem se já, synečku, dověděla,
co na mě tvoja máti namluvila;
za nevěstu že mě nechce,
že sem já pro tebe špatný děvče.

Vožeň se ty, synečku, s Pánem Bohem,
a já tobě na statku nésu roveň;
na poctivosť su ti rovná,
na péchu, na statek není možná.

222. MILÝ A NEMILÝ

458.

Z Kunovic

Bo - že miuý, do - brý, pro koho mia tresceš, ko - ho ra - da vi - dím, to - ho mně dat ne - chceš.

Bože můj, dobrý,
pro koho mia tresceš?
Koho rada vidím,
toho mně dat nechceš.

Bože miuý, dobrý,
co tom' uděuat mám?

Koho ráda vidím,
nechce chodivat k nám.

A koho neráda,
ten sa za mnú vláčí,
koho nelúbijú
moje sivé oči.

Sivé oči, sivé,
co by sa žčerňauy,
co by sa, šohajku,
s tvýma vyrovnauy!

223. MALOVANÁ ŽENA

459.

Z Komně. Zp. II. 137

Bo - že můj, Ot - če můj, za - rmú - ce - ný svět můj; za - rmú - ce - né všecko to mo - je sr - de - čko.

Bože můj, Otče můj,
zarmúcený svět můj.
Zarmúcené všecko
to moje srdečko.

Dost sem sa nachodil
po Uherskej zemi,
ešče sem neviděl
malovanej ženy.

Neviděl, neviděl,
ale vidět budu,
tepru ju malířé
malovati budú.

460. *Jiné čtení*

Co by se propadlo
kroměřížský bahno!
Co sem se nachodil
za mó miló darmo.

Co sem se nachodil
a našlapal blata,
předc sem tě nedostal,
galanečko zlatá.

Co sem se nachodil,
našlapal kamení,
předc sem tě nedostal,
svoje potěšení.